

[Tove Jørgensen]

sionisterne er få og de er blevet rettet, så er det ikke rigtigt. Der har været masser af klager, der har været masser af konkrete tilfælde. Her må man tage i betragtning, at i almindelighed er pensionister ikke den gruppe i befolkningen, der klager mest. Men der har selv i hr. Albertsens eget blad, Aktuelt, været en række konkrete eksempler på indtægtsnedgange i forbindelse med det, der skulle være en fremgang i forhold til tidligere, en reform og ikke kun en lille justering.

Derfor skal jeg også beklage, at flere andre ordførere, det gælder selvfølgelig især højrefløjen, ikke har ønsket bare at vise den vilje, der ligger i kommunisternes forslag. Finder vi nogle urimelige konkrete ting, så er vi villige til at rette dem og i hvert fald bruge det øgede skatteprovenu, der kommer som følge af den forøgede pensionsbeskatning, til at udbedre nogle af skaderne.

Det er da rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde siger, at nu gælder det næste led af pensionsreformen, men jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt. Tidligere har socialministeren udtalt i radioen, at måske var der sket nogle fejl, det var der bare ikke noget at gøre ved, for næste gang så hed det 1982. Det er jo et politisk valg. Man kunne jo, som kommunisterne flere gang har foreslået, indføre en indtægtsbegrænsning af pensionerne; så ville der være et merprovenu til rådighed, som vi kunne give til de dårligst stillede pensionister.

Jeg vil sige til hr. Tyroll, der gerne ville have en forklaring på indtægtstilbagegangen, at jeg forudsætter, at vi i udvalget kan bruge dette forslag til en række spørgsmål om de virkninger, der er konstateret. Vi har i mange tilfælde fået at vide, der var tale om enkelttilfælde, men de enkelttilfælde er så mange, så det er nødvendigt, at vi får helt klarlagt: hvem er det, der har fået gavn af den milliard kroner, vi bruger, og hvem er det, der ikke har fået det?

Albertsen (S):

Når man lytter til fru Tove Jørgensen – og det er jo vores pligt at gøre det – så må man få det indtryk, at det, vi taler om her, er en gruppe borgere i dette land, som nærmest er præget af elendighedernes elendighed, hvor alt er fortvivlelse og sortmaleri, og at utilfredshed er det, der karakteriserer de 800.000 mennesker, som det drejer sig om. Fru Tove

Jørgensen ved forhåbentlig lige så vel som vi andre, at herom er der ikke tale. Det, vi har her som udgangspunkt for debatten, er jo, at der er realiseret en reform, som betyder en reel forøgelse af udgifterne til den gruppe, det drejer sig om, på godt og vel 5 pct. af det, der hidindtil var anvendt til denne gruppe, altså en generel forbedring på 5 pct. fordelt på forskellige kategorier.

Jeg bliver nødt til her at nævne nogle tal, som har relation til et arbejdsområde, hvor jeg har et særligt ansvar. Vi har i den kommune, hvor jeg har med tingene at gøre, 25.000 pensionister. Vi har tilstillet hver enkelt pensionist et materiale, en orientering om pensionistens muligheder, og direkte opfordret hver pensionist til at reagere, hvis der var problemer. Jeg har daglig i en måned spurgt de mennesker, der administrerer disse ting, om, hvilke tilfælde man var blevet konfronteret med. Tilfældene er overordentlig få, og i langt de fleste tilfælde er problemerne klarlagt på en forstandig måde. Den gruppe mennesker, der her er tale om, har følt og oplevet på deres krop betydelige forbedringer standardmæssigt, boligmæssigt, sundhedsmæssigt og næsten i enhver henseende.

Det, vi har gjort ved reformen her, er et fremskridt. Det kan man karakterisere som stort eller lille, men på et tidspunkt, hvor man i øvrigt må sige over for den øvrige del af befolkningen, at resignation og tilbageholdenhed er nødvendig, er der for den gruppe, vi her taler om, trods alt ydet en særlig indsats, hvilket nogle stykker af os føler en særlig glæde over. Dette skal ikke og må ikke fremstå nu bagefter, som om vi nærmest har taget noget fra de fleste af dem. Fru Tove Jørgensen ved eller burde vide, at dette er ikke tilfældet.

Vi må helt klart afvise den holdning, der her er givet udtryk for.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal lige minde hr. Albertsen om, hvad det egentlig er, vi taler om i denne forbindelse. Vi taler om, at pensionisterne skulle have første trin af en pensionreform. Vi vedtog en lov – ja, jeg var ikke med, men folketinget vedtog en lov – i 1970 om den sociale pensionsfond. Vi har over vores skatter hvert år betalt 2 pct. af vores skattepligtige indtægter til denne sociale pensionsfond, og vi betaler i